

Teadusja Seadus

põllul.



1972?

Laulus

Lootus

Leegitseb

 "MEIE JONN'I" eriväljaanne.
 Armin Morgen. 3405 Juneway Baltimore Md.
 21213. U.S.A.

SÕNAD KAASMAALASTELE:

See väikene laulukogu, mis pühendatud meie rahvuskaaslastele, on küll ainult pisikene osa eestlaste rikkalikust muusikalvest, ometi loodame, et koos paljude teiste püüdlustega, seegi aitab meis säilitada armastust oma isamaa ja päritolu vastu.

Vihiku sisu koosneb peamiselt minu ~~kelilintide~~le jäädvustatud laulude valikust, kusjuures oleme püüdnud arvesse võtta ka meie kodumaa vabaduse eest võidelnud relvavendade soove. Kausta oleme poetanud ka mõned pagulaspõlves sündinud laulud, millised võiksid olla südamelähedased meie moorpõlve kangelastele.

Paralleelselt käesoleva lauliku tootmisega oleme algust teinud ka eeltöödega järgmise brošüüri koostamiseks, kuhu paigutame laulusõnadele lisaks ka kuulnud viisid.

Käesolevat valimikku loodame näha valminuna juba käesoleval aastal,

"VIISID VAIMU VIRGISTAVAD" tiitli all.

Kui laulusõprade hulgas leidub meid, kellel mõni unustusse jäänud leelopärl juhtub taskus peituma, oleme tänulikud, kui lahke omanik selle väärtust oma rahvuslikust jagama nõustub ja emesest meie ajakirja toimetusele teada annab.

Armin Morgen.

Eesti Kirjandusmuuseumi

arhiivraamatukogu

Nr 216341784

S I S U K O R D

1. Ma tahaks kodus olla.
2. Sää! kus Enajõgi.
3. Rahvahulga! tulge kokku.
4. Sää! kus rukki! lä! lagentikul heljub
5. Kus Eesti rimmas tuksub julge süda
6. Sina ja mina
7. Mets mühiseb ja kägu kukub maal
8. Mäe otsas kalju lossis
9. Nagu linnu tiivul.
10. Vaikselt liigub aurik.
11. Mu kodu on põhjas sää! kaugel.
12. Eestimaa mu isamaa.
13. Mälestusvõrk.
14. Kulapõisi äpardus.
15. Kui kungla rahvas kultsel aal.
16. Isamaa ilu hoieldes.
17. Vaikne kena kohakene.
18. Meil aiaäärne tänavas.
19. Me oleme kaks lõbusamad sõpra.
20. Me laulumehe! oleme.
21. Kõrtsist just välja nüüd tulen ju ma.
22. Kuula kui naabril Mari laulab.
23. Ei saa mitte vaiki olla.
24. Enajõe pää! kurb kaebahääl.
25. Kaunistage Eesti koad.
26. Kui mina olin vaiksekene.
27. Oli kodu meil sisemaa põldude sees.
28. Meie võitluslipp sini-must-valge.
29. Täna me liigume.
30. Kalevite kants.
31. Kaugel kaugel sää! on sinu kodu.
32. On elu meil üürrike ilmas.
33. Kas tead ka mu kallike kaugel.
34. Kaugel sinust ja kodumaast.
35. Vaikne kena kohakene
36. Enne veel kui kustub eha,
37. Kaugel kaugel.
38. Nooruslaul.

39. Lepalind.
40. Kui lapsena-lustila.
41. Kui mina mihkli-laadalt tulli.
42. Ollepruulija.
43. Kaugel sinust ja kodumaast.
44. Kaunimad laulud pühendan sull.
45. Kaljuvald mu isamaa.
46. Kui kodunt kord laia maailma.
47. Sääl kus läänemere lained laksuvad.
48. Kaugel idas paksus metsas.
49. Teid me tervitame kodumaa metsad.
50. Mu Tammed Kodumaal.



MA TAHAKS KODUS OLLA...

Ma tahaks kodus olla

Kui õunapuud õitsevad

∴∴ Ja nende roosakad õied

Mu juukseid ehivad....∴∴

Ma tahaks kodus olla

Kui viljapõld haljendab

∴∴Ja kollakas pruunikas viljas

Tuul tasa sahistab....∴∴

Ma tahaks kodus olla

Kui käsemets kolletab

∴∴ Ja linnuparv Sinaval taeval

Kodu poole purjetab....∴∴

Ma tahaks kodus olla

Kui lumevaip katab maad

∴∴ Ja kuuskede härmatand oksad

Kuu paistel hiilgavad....∴∴

Ma tahaks kodus olla

Kui kallim on kodumaal

∴∴ Ja temaga ühes siis mina

Seal tahaks viibida....∴∴





Enajõe sügis.

SÄAL, KUS EMAJÕGI...

Sääl, kus enajõgi voolab,
On mu kallis kodu-Eesti
Igal öhtul Sinu poole
Mõttetiivul lendan ma.

Oh, mu kodu, kallis kodu,!
Sinust õnne täis mul rind.
:::Sa, mu iga, Sa mu lootus,
Oh, kui kallis, kui kaunis sa!:::

Tahaks Sind veel koraks näha,
Sinu ilust joovastuda
Sinu päikse rajal käia
Kus su mulla tuhat naad

Oh mu kodu, kallis kodu,
Sinust õnne täis mu rind;
:::Sa, mu iga, sa mu lootus,
Oh, kui kaugel kui kaugel sa!:::

RAHVAHULGAD TULGE KOKKU

Rahvahulgad tulge kokku	Meelitagu teised linnad
Enajõe kaldale!	Toreduse, iluga,
Tahan tunda õiget rõõmu,	Lõunamaade haljad aasad,
Anna käed ninule!	Lõuna-ööd, Itaalia:
Vaikselt Enajõe kaldal!	Vaikselt Enajõe kaldal
Ainult tahan elada,	Ainult tahan armasta',
Ilusanaid eluaastad	Ilutsova silma sära
Veedan Taara linnas na.	Ütleb: "Siin võid armasta'.

Otsas kui on elupäevad,

Otsas kui on ilus arm,

Vaikselt Enajõe kaldal

Kacvake null' vaikne kaln,

Vaikselt Enajõe kaldal

Ainult tahan surra na;

Sää!, kus õnne jätkub hulga!'

Sää! on ilus puhata!



SÄÄL_KUS_RUKKIVÄLI_LAGENDIKUL_HELJUB.

Sääl, kus rukkiväli lagendikul heljub,
Kõrge kuusik kohab mäenõlvakul,
Väike majakene maantee ääres seisab,
Lapsepõlve kodu oli sääl kord mul.
Palju päikest oli saal ja palju lilli,
Róómsalt mängisin ta lehis puude all.
Kallis mälestus, mis mul neist päevist jäänud
Seisab kustumata hinges sügaval.

Olen vanaks jäänud ja mälestusis elan
Noorepõlve unistusteriigis veel,
Mis kord lapsemeeli avatledes täitis,
Seisab vanalt selgelt vaimusilma ees.
Kodus oli kõik, mis ihaldas inial,
Ehk kül hilja seda mõistsin hinnata.
Säält mind vanemad kord saatsid eluteele.
Nüüd nad pandud musta mulda puhkama

Ja mu neiu, kelle sarnast teist ei leidu.
Minu noorepõlve päike oli ta,
Nüüd ta puhkab ammu külmas kalmukambris,
Mina rändan ilmas mõõda üksinda.
Tahaks koju jõuda, võtan reistkepi,
Kuid mu õnnemaa on kadunud pettepilt,
Kaugel kõigest, mis mul armas, läen ma hauda.
Pole õnne leidnud ilmas kusagilt.

Kaugelt võõrsilt kannavad mind ikka
mõtted,

Jälle kalli kodu poole tagasi,
Ehk küll palju pikki aastaid mõõda läinud,
Lapsepõlve kodu ei kao meelest iialgi.



KUS EESTI RINNAS TUKSUB JULGE SÜDA.

Kus Eesti rinnas tuksub julge süda,
Kus veri soontes kuumalt lainetab,
Ei irmuta meid surmaoht, ei häda,
Üks elunõue meelt meil ühendab:

Ei vaen, ei sõjakärin,
Ei välk, ei kõuemürin
Me noore ea rammu raugenda,
Kui võitlema meid kutsub isamaa!

Tall' truudust Taara tamme tüvel vand'ke,
Ning ühtlust kindlaks kilbiks kihlake,
Suud eesti verel väetud vainul' andke,
Ja kõidukumal laulge lahkesti:

Ei vaen, ei sõjakärin,
Ei välk, ei kõuemürin,
Me noore ea rammu raugenda,
Kui võitlema meid kutsub isamaa!

Ka sulle töötab, sõstrasilmi neiu,
Siin kõikumata kindlust hing ja huul,
Ma olen siis veel sinu armas peiu,
Kui hauakalmul ulub vilu tuul.

Ei vaen ei sõjakärin,
Ei välk ei kõue-mürin,
Me noore ea rammu raugenda,
Kui võitlema meid kutsub isamaa!

Oh taevatähed, tulge tunnistuseks,
Siin pühenduse vannet vannume
Mis isamaale tuluks, õnnistuseks
Vool'gu me viimne vere tilgake:

Ei vaen, ei sõjakärin,
Ei välk ei kõuemürin,
Me noore ea rammu raugenda,
Kui võitlema meid kutsub isamaa!



S I N A J A M I N A.

Sina oled mul ja mina olen sul,
armastan sind ikka nagu mõni hull.
Keera sina ümber ja anna mulle suud,
ära mõtle selle juures mõnda muud

Sinul on ju silm ja minul on ka silm,
naerab meile vastu terve maailm.

Keera sina ümber ja anna mulle suud,
ära mõtle selle juures mõnda muud...

Sinul on ju suu ja minul on ju suu,
kõrgelt taevast naeratamas meile on kuu.

Keerasina ümber ja anna mulle suud,
ära mõtle selle juures mõnda muud.

Sinul on ju rind ja minul on ka rind,
suru oma rinnale siis kiiresti mind.

Keera sina ümber ja anna mulle suud,
ära mõtle selle juures mõnda muud.

Sinul on ju käed ja minul on ka käed,
küll see on siis kena, kui nad kaela ümber säed.

Keera sina ümber ja anna mulle suud
ära mõtle selle juures mõnda muud.

-#-

M E T S M Ü H I S E B.

Mets mühiseb ja kägu kukub raal,
aas haljendab ja lilled õitsevad seal,-
mänd kõigutab seal oma võimsad pead,
on meeles tal kõik muistsed õnnead.

Hirv ojust joob ja muretu ta meel,-
ei aimatata kui pikk ta elu veel.

Võib küti kuul ta leida iga tund;
ta elu läind kui oleks näinud und.

Nii kaob ka kord meie eluõnn,-
mis rõõmu meil sest elust loota on?
Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
ja noorus kõik kui unes mööda läeb,

MÄE OTSAS KALJU LOSSIS.

Mäe otsas kalju lossis

Õitses mul üks lilleke.

∴:Lossi hārra ainus tütar

Oli minu armuke ∴:

Kurvas laulus löid sa mulle

Kurvalt kuulsin tema häält.

∴:Aasta pärast läksin jälle

Sedasama tutvat teed∴:

Lossi aken oli kinni,

Armukest ei laulnud seal.

∴:Surnuaialt kõlas mulle

Tunedalt üks tuttav hääl∴:

Olen lahti ilma vaevast,

Tulen kodu juure siin.

∴:Seitse vavast toon ma kaasa

Mulle küllalt kallimalt.





NAGU LINNU TIIVUL...

Nagu linnu tiivul
Tõstab lauluhäääl
Ülespoole hinge
Imeviisi pääl
:,: Südant täidab ta
Rahu väega :,:

Laul teeb rinda rõõmsaks,
Lahkeks, lõbusaks,
Meie meeste meeled
Tujul tugevaks;
:,: Uhtlus armastus
Laulus ikka uus :,:

Mis meil kallilt, kaunilt
Südant liigutab,
Jumalikult hinge
Üles äratab.
:,: Seda annab aul
Vaba, lahke laul :,:

V A I K S E L T L I I G U B A U R I K.

Vaikselt liigub aurik, lained vaid veel;
Vein valdab meid või metsik elu lainete väel...
Söögisaaalist kostab muusika, nii tasane, õrn,-
vein valdab meid või metsik elu lainete väel...

Kõlaga tasa , kuõ paitan Su palgeid;-
ligi on meil Havaii!

Sülenen õrnalt ja puhkan Su rinnalt,
ütles, et Sa armastad mind!

Tahaks maailm Sulle tuua,
mu kalleim neid;
tahaks Su elu uueks luua,
mu armsaim neid!

∴: Tähtedes seisis see kirjas:
oled nii kaunis, nii armas!
Tahaks maailma Sulle tuua,
mu armsaim neid! ∴:

—
M U K O D U.

Mu kodu on põhjas, säääl kaugel
mu lapsepõlv, noorus säääl ka.
Tervada, mis algas aovalgel,
oh, kuhu viib lõpuks kull ta?!

Mind oos ootab aken säääl valge
ja ootab säääl uksegi piit,
Koiduvalgesse pööraksin palge
ja homme ju lähaksin siit.

Kas leiba on kodus veel laual,
kas ulatab, ema, veel käe;
või tuleb mul nutta su haul,
-et enam üksteist me ei näe?

H. Uibopuu.

EESTIMAA, MU ISAMAA...

Eestimaa, mu isamaa,
Kuis mull' armas oled Sa,
Murravad ka tormid tuuled
Taara viimsed tammepuud,
Siiski hüüavad mu huuled:
:,:Eestimaa Sull' annan suud:,:

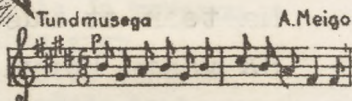
Eesti vaprad vanenad,
Vaimuvallast vaatavad
Peas neil paistvad pärlikroonid,
Võidulaulud kõigil suus,
Kojas kuninglikud kroonid
:,:Kultsed kandlel palmipuud:,:

Eestimaa Su mehemeel
Pole mitte surnud veel,
Nõuab surm ka rohket lõikust
Suure sõja kära sees,
Truuks jääme isamaale:
:,: Viimse vere tilgani:,:

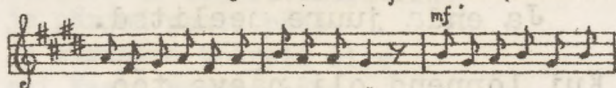




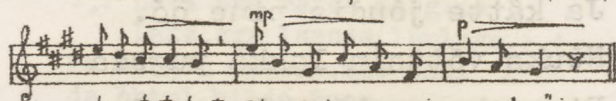
MÄLESTUSVÕRK



1. Rukse ja roostetan päevade aius



Päevade reale seltsinud päev. Mälestusvõrku sain



• kodusest talust kõik, mis ju ammugi unund näis.

2. Isal on põskedel pulstunud habe
Ruskem kui tave ja katuse värv..
Laintesse kortsunud kui siidine paber,
Tuule käes virvendav kodujärv.

3. Emal on aukus ja kortsunud palged
Juuksed on hallid kui kirikutee...
Nii teda meenutan kummardund koemul
Kariale künasse kallat vee....

4. Nii nagu liiva mu sõrmede vahelt
libisend aastad ja libisend kuud.
Kalmusid külastand ainult veel rahe:
Müüd on ju kalmudki — kodutud!

KÜLAPOISI ÄPARDUS.

Vengerka laul.

Kas mäletad veel Roosike
kui sain sult musu vägise;
Ma laulsin se'st sul hommikul
Sa kandsid piima lännikut.

Ma teen et musu andsin sul,
SA vastu kõrvu andsid mul.
Siis nägin et mind armastad
Ja enda juure meelitan.

Kui lõppend oli päeva töö
Ja kätte jõudis pine õõ.
Nõuks võttsin lakka pugeda
Et saaks su kõrval magada.

Sain vaevalt sinu kõrvale
Ja anda musu sinuke
Kui tundsin et sa õnnetu:
Sul mehe habe kasvanud

Veel enne kui sain küsida,
Et tegemist on kellega,
Kaks kätt mind kinni haarasid
Ja lakast alla viskasid.

Nüüd ütle, ütle Roosike,
Et selge oleks minule,
Miks tegid sina sedasi,
Et lakka saatsid Juhani.

KUNGLA RAHVA S.

Kui Kungla rahvas kultsel ä'al
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.

:,: Läks aga metsa mängima,

läks aga laande lauluga.:,:

Sealt said siis lind ja lehepuu,
ningg loomad laululugu,

Siis laulis mets ja meresuu

ja Eesti rahva sugu.

:,: Läks aga metsa mängima,

läks aga laande lauluga.:,:

Siis kõlās kaunis lauluviis.

ja pärjad pandi pähe

ja murueide tütreid siis

sai Eesti rahvas näha.

:,: Läks aga metsa mängima ,

läks aga laande lauluga.:,:

Ma mängin mättal, mäe pääl

ja õhtul hilja õues

Ja Vanemuise kandlehäääl

see põksub minu põues.

:,: Läks aga metsa mängima,

läks aga laande lauluga.:,:

ISAMAA ILU HOIELDES.

Isamaa ilu hoieldes,

vaenlaste vastu võideldes:

varisesid vaprad vallad,

kolletasid kihelkonnad,

muistse põlve mulla alla.

Nende mure muljutused,

nende piina pigistused,

muistsed kallid mälestused

kostku meile kustumata!

K.A.Hermann.

VAIKNE KENA KOHAKENE.

Minu isamajakene, linnupesa sarnane;
sest ma nagu linnukene igatsen ta järele
Vaikne, kena kohakene, kóige kallim surmani,
minu isamajakene meeles seisab alati.

Selge allikas seal jookseb, sealt ma lapsepólves jói
kenas koplis paju óitseb, sealt ma pajupilli tóim
Vaikne, kena kohakene, kóige kallim surmani;
minu isamajakene meeles seisab alati.

Saabub aeg, et pean sinust igavikku lahkuma;
eesti vanemate talus, surmavoodil puhkama;-
Vaikne, kena kohakene, kóige kallim surmani;
minu isamajakene meeles seisab alati.

MEIL AIÁÁARNE TÁNAVAS.

Meil aiááarne tánavas,
kui armas oli see,
Kus kasteheinas põlvini,
me lapsed jookstime.

Kus ehami ma mängisin
küll lille, rohuga,
Kus vanataat káekórval mind
tói tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin másiis
ta kombel vaadata,-

"Laps oota", kostis ta,
"see aeg on kiir küll tulema!"

Aeg tuli maa ja mere páál
silma nõnda seletas,
ei pool nii armas olnud sáál
kui külatánavas.

L. Koidula.

ME OLEME KAKS LÕBUSAMAD SÕPRA.

Me oleme kaks lõbusamat sõpra,
Mu sõber Villi ja mina ka.
Me sarnast teist ilmas ei leidu,
Kui mu sõber Villi ja ka ma.

Me hakkasime ühte neidu tundma,
Mu sõber Villi ja ka ma.
Me õppisime teda armastama,
Mu sõber Villi ja ka ma.

Neiu sinisilmist tõusis meile tuju,
Mu sõber Villi ja mul ka.
Ja kallistades andis Villil musi
Ja vahel suudles ta mind ka.

See lugu hoopis ununenud oli,
Mu sõber Villil ja mul ka.
Kui Villil kiri koju tuli
Ja teise kirja sain ka ma.

Neiu kirjutas, et asjalugu paha,
Mu sõbral Villil ja mul ka.
Nüüd meelituste eest peab maksma raha,
Mu sõber Villi või ka ma.

Nüüd kaks poissi loõvad kohtusaalis pilli
Ja kohtuotsust ootavad.
Üks näeb välja nagu Villi
Ja teine punkti pealt kui ma.

Meie kohtuotsus selline siis oli,
Mu sõber Villil ja mul ka -
Et lapsed jäävad Villil kasvatada
Ja naist pean toitma ma.



ME LAULUMEHED OLEME.

:,: Me laulumehed oleme,
Eks seda kõik ju tea:,:
Kus saali täis on rahvast
Ja plaksutatakse vahvast,
Laul võidab südame!
Noh, ega's pole muud, kui pinguta:
Laul käib üle kõige!
:,: Juheirassa, juheirassa, juheirassasassa!
Poisid, pangem torud hüüdma! :,:
:,: Kus pidu ial peetakse,
Sää! näha võite meid.:,:
Meil käivad kannud ringi
Ja ületavad hingi -
Eks juua või ju veel.
Noh, ega's pole muud, kui pinguta:
Laul käib üle kõige!
:,: Juheirassa, juheirassa, juheirassasassa!
Poisid, pangem torud hüüdma! :,:
:,: Kui pidu juba lõppenud
Ja kõigil rõõmus meel. :,:
Siis keerutame valssi
Ja lööme lõpuks tantsu.
Tants võidab südame.
Noh, ega's pole muud, kui uhahhaa,
Tants käib üle kõige!
:,: Juheirassa, juheirassa, juheirassasassa!
Poisid, pangem jalad valmis. :,:



KÕRTSIST JUST VÄLJA NÜÜD TULEN JU MA.

* ----- *

Kõrtsist just välja nüüd tulen ju ma,
Tänav, mis imelist nägiteed sa?
Paremal, pahemal viltu kõik näis.
Tänav, ma märkan, sa purjus ju täis!
Kuu, eks ta vindedi-vänderdi lä'e,
Üks silm tal viltu ja teine ei näe.
Purjus ju oled mu silmade ees!
Häbene ometi, elatand mees!

Laternad, oh sa tont, mis ma küll näen.
Vaaruvad, taaruvad, kus aga lä'en;
Enam ei seisa nad postide pääl.
Purju end joonud nad kõrtsides sääl.

Kõik on purjus, kül väike, kül suur,
Mis teen ma üksi siin, kainuse juur?
See on ju asjata, tuluta ka,
Parem lä'en kõrtsi veel tagasi ma.

KUULA KUI NAABRI-MARI LAULAB?

=====

Eesti rahvaviis

K.A.Hermann

Kuula, kui naabri Mari laulab,
Nõnda et ööbik teda kuulab;
Ei nii lõo lóoritse,
Naabri Mari laulab,
Ega ööbik häälitse,
Naabri Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
Naised ei hakka sõnutsema;
Kõik nad tah'vad kuulata,
Naabri Mari laulab,
Himu ühes kuulata,
Naabri Mari laulab.

Lõbusat naabri Marist neiut
Loodavad mõrsjaks saada peiud,
Et saaks koju linnuk'se,
Kes nii kaunilt laulab;
Korjab hingest pinnuk'se,
Sest et ikka laulab.

EI SAA MITTE VAIKI OLDA.

M.Härma.

A.Haava.

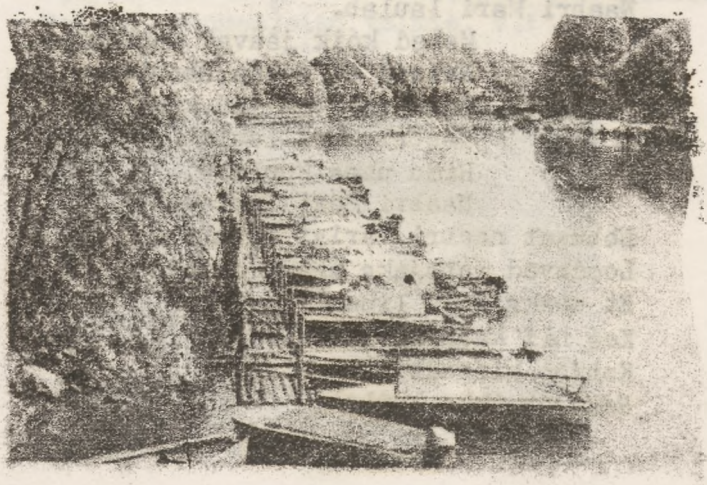
Ei saa mitte vaiki olla,
Lauluviisi lõpetan'-
Vaikimine oleks vale,
Sunniks südant lõhkema.
Tahan õige tasa laulda,
Tasa kannelt helista',
Et ei sind, mu kõige kallim,
Lauluga ma tülita.

Aga kui torm minu kandlelt
Kostab siiski kõrva sull',
Siis sa ise oled süüdi:
Miks nji armas oled mull'!

EMAJÕE PÄÄL.

Emajõe pääl kurb kaebähääl,
Nutab maailm, pisarais silm.
Mu noorusa'ast ja kallimast
Emajõe võimas kohin jutusab mul.

Kui kaugele läinud kõik see-
Kevadehurm, noorus ja arm...
Kui eluteel näen sind kord veel,
Peas mul siis hõbejuuksed
Vastu tulen sul.



E.Vork KAUNISTAGEM! EESTI KOJAD. M.Lipp.

Kaunistagem Eesti kodad
Kolme koduvärviga,
Mille alla Eesti pojad
Ühiselt võiks koonduda;
Ühine neil olgu püüe
Ühes venna armuga,
Kostku võimsalt meie hüüe:
"Eesti, Eesti, ela sa!"

Sinine on sinu taevas,
Kallis Eesti kodumaa;
Oläd kord sa ohus, vaevas,
Võtkem sinna silmata:
Valges ehtes Eesti kased
Kaunistavad kodumaad,
Must on meie mullapinda,
Mida higis haritud,
Must on kuub, mis Eesti rinda,
Vanast juba varjanud.

Sinine ja must ja valge:
Kaunistagu Eestimaa
Vili võrsugu siin selge,
Paisugu tal täieks pääd!
Vaprast meelest, venna armust
Eesti kodad kólagu,
Kostku taeva poole põrmust:
"Eesti, Eesti, ela sa!"

Eesti rahvaviis

Kui mina olin väiksekene, allea, allea,
Kasvasin ma kannikene, allea, allea,
Ema viis hälli heinamaale, allea, allea,
Kandis kiigu kesa päale, allea, allea,
Pani käo kiigutama, allea, alläa,
Suvilindu liigutama, allea, allea,
Sääls siis kagu palju kukkus, allea, allea,
Suvilindu liialt laulis, allea, allea,
Mina meelta mótelema, allea, allea,
Mótelema, vótelema, allea, allea,
Kóik ma panin paberisse, allea, allea,
Raiusin ma raamatusse, allea, allea,

OLI KODU MEIL SISEMAA PÕLDUDE SEES.

Oli kodu meil sisemaa põldude sees
Või rannikul liivasel rannal.
Või saarel, kus vihane tormide sööst
Käis päeval ja ööl meie kannul.

Metulnud ja moodustan'd terasest rüüd,
Mees mehega sammu nüüd : astub.
Ja kõigil on ühine eesmärk ja tee
Käies relvaga vaenlasel' vastu.

Me leegion sammub ja kindel on ta siht,
Sest kohustus püha meil täita.
Eesti tulevik - see meie kõikide siht,
Mille eest tuleb surra või võita!

Siis rahvas rahvale ulatan'd on käed
Ja ühiselt kantakse raskus.
Küllap vaenlasel igavest meele jääb
Me relvade hävitav vastus.

Sinu silmis küll pisaraid nägin, mu neid,
Kui lahkudes hoidsin su käsi.
Kord tagasi tulen ja kuivatan neid,
Tean, oodates sina ei väsi.

Kui tahan, et naerataks mul püsti päi,
Ma naeratan sinule vastu.
Kui vaimus mu kõrval sa vaprast lä'ed,
Siis rõõmsamalt riviski astun.

Me kodudest üle käind raevutsev tuul,
Neist kiskunud tütreid ja pojad.
Ent võitleme seni kui rahus on kuul,
Ja meile tee avat' on koju.

Kord teostub see kindlasti - ühinend siht:
Kõik eestlased kodumaa pinnal.
Seal võidukaist lauludest kajamas nüüd,
Seal võitlus on väärinud hinna.



MEIE VÕITLUSLIPP SINI-MUST-VALGE.

Meie võitluslipp sini-must-valge
Aatekõrgusse näidaku teed!

Lehvi, lehvi sa hõõguma palged,
Süüta südames õilsuse leek!

Lipuvärvide kolmekordne sära
Helgib võidugalt üle meie pää!
Meil avaneb võitluse värav,
Julgus ületab kõrgeima mäe!

Meie vammune lipu all vande
Sulle elada, isade naal
Oma üllanad tunded ja anded
Sulle pühendan, eestlaste naal

Meie oleme ühine pere,
Sõprus soojalt me südameid seob,
Paneb kuumenalt tuksuna vere,
Kui meid kutsuvad õilsamad teod.

Meie maa eest on võideldud palju,
Sellest kõneleb ranniku paas,
Olgen meiegi, sõbrad, kui kalju,
Ja kui vaja, siis võidelneme taas!

Muistsed sangarid, puhake rahu,
Ei te asjata valanud verd!.

Kaitsta töötame igaski plus
Meie naad, meie saari ja merd!



ON ELU MEIL ÜÜRIKE ILMAS?

On elu meil üürike ilmas,
Mis määratud saatuse väel! -
Kord läikimas pisar meil silmis
:,:Kord kannab meid õnn oma käes.:,
On elus meil võitluisi palju
Neis karastub mehine meel!
See mees, kes on kindlam kui kalju,
:,:Võib meiega liituda veel!.:,
Meil vennastus valitseb meeles,
Me hoiame vabadustuld!
Ja kõlavas isamaa keeles
:,:Meil rinnus keeb nooruse kuld!.:,
On teadused andunud meile,
Et teenida rahvast ja maad.
Meil möögad on vastuseks neile,
:,:Kes vaenlas-test valdab me rada!.:,
Me isad on põlvedest põlve
Meil' pühendand laulude väe.
Me laulus on nende eest palve,
:,:Kes manalas päikest ei näe!.:,
Me laulame noortele õnne,
Kes edasi kannavad tuld,
Mis põleb meil rinnus veel enne,
:,:Kui katab meid kodumaa muld.:,:



T Ä N A M E L I I G U M E .

:,: Täna meliigume

küladesse korteritesse :,:

:,: Kus või ja muna roog ja värskelt lüpstult piim

kus või ja muna roog ja värskelt lüpstud piim

Ja üks väikene viin ja üks väikene viin :,:

:,: Neiu, sul' tuksub mu rind

Aga veel ei võta mina sind; :,:

:,: Sest oota veel paar kuud siis jälle anhan suud

sest oota veel paar kuud siis jälle annan suud

Ja toon sõrmused sul ja toon sõrmused sul, :,:

:,: Neiu su kambrike

veel on nii väike kenake; :,:

:,: Vaat nüüd on aeg sul minna ja ennast sõita sinna

vaat nüüd on aeg sul minna ja ennast sõita sinna

Sest suvisel a'al algab vara ju koit. :,:

K A L E V I T E K A N T S .

Võiks käia läbi ilmamaa,

ei säärast linna leida saa,

mis oleks kaunim Tallinnast

ja kuulsam juba muinasa'ast.

On palju murtud piikisid

küll vastu tema müürisid;

kui lõpeb viimne sõjatants,

jääb võitjaks Kalevite kants!

Ta tornid paist'vad kaugele

nii maale kui ka merele;

kui oled käinud võeraid teid,

loob süda kiirelt, kui näed neid.

On ilmas palju neidusid,

neist kaunid on nii mõnedki;

Kuid kaunimad on elamas

me armsas, vanas Tallinnas.

KAS TEAD KA MU KALLIKE KAUGEL?

P.Tammeveski.

Kas tead ka mu kallike kaugel,
Kui väga ma armastan sind.
Su pärast mul pisarad laugel
Ja tugevalt tuksub mu rind,
Kas tead ka mu kallim, et kannan
Sinu pili oma südame sees
Ja õhtul, kui voodisse heidan,
Sa uneski seisad mu ees.

Ei sina mu meelest ei kao,
Sind ihkab mu süda ja meel.
Niikaua, kui taevas on näha
Ja vilguvad tähed mu eel.
Sa oled kui õhtune päike,
Kui lillade Edeni õis.
Sa oled kui lilleke väike,
Mis üleni õisi on täis.

Ma tean et sa põlgad mind ära
Ja külm on minu vastu su rind.
Ma tean, et sul on ju üks teine -
Sul õigus on põlata mind.
Oh põlga, kuid siiski veel sulle
Saab tuksuma ikka mu rind,
Ehk kadunud oled küll mulle,
Ma siiski ei unusta sind.

KAUGEL KAUGEL, SÄÄL ON SINU KODU.

Kaugel, kaugel, sääl on sinu kodu -
Kaugelt tervisi saadan sul ma.
Üksi rändan ma võõrama radu,
Pisar laugel, kui meelestud sa.
Tasa nutsid kallim mu rinnal,
Tasa sosistas õrn tuulehoog.
Kurvalt kajakad kaebasid rannal,
Vaikselt vulises vahune voog.

Vaikseks jäänud on lainetav meri,
Vaikseks jäänud on kallima huul.
Üle lageda vete vaid kõlab
Kurb ja igatsev hulkuri laul.

KAUGEL SINUST JA KODUMAAST...

Kaugel Sinust ja kodumaast,
Kaugel võitluse teel,
Kaugel kodust - ja noorusaast
Olen võitlenas veel.

Oota, kallim, oh oota Sa,
Kaugelt tervitan Sind!
Millal tulen, ei tea ju ma,
Seob võitlus veel mind!

Olen punkris või rünnakul,
Ikka neenud Sa mull'

Vaibu lahingu marutuul -
Laulan jällegi Sull':

Oota kallim, oh oota Sa,
Tulen vaatama Sind!

Millal tulen, ei tea ju ma,
Seob võitlus veel mind!



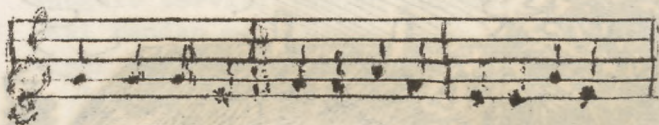
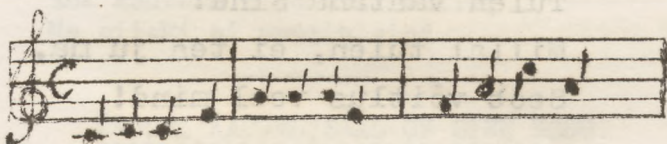
VAIKNE KENA KOHAKENE

Vaikne, kena kohakene,
Kõige kallim surmani,-
Armas isamajakene
Minu meeles alati.

Minu isamajakene
Linnupesa sarmane;
Mina, nagu linnukene,
Igatsen ta järele...

Kena, sirge kask säääl seisab,
Sellest magus't mahla sain;
Pihlapuu seal õues õitseb,
Selle okstelt marju sain...

Vaikne, kena kohakene,
Kõige kallim surmani,-
::Armas isamajakene
Minu meeles alati:::



ENNE VEEL KUI KUDTUB EHA...
=====

Enne veel kui kustub eha,
Lähem võitlusesse ma.

∴ Tulen tagasi säält võitjana
Või langen ma ∴ ∴

Ja kui ma peaksin täna langema,
Olen homme surnud mees.

∴ ∴ Siis mind sõbrad hauda kannavad
Just kodu eel ∴ ∴

Kolm sinilille õitsevad

Mu kalmukünka peal

∴ ∴ Uhke ratsamees kuid murrab nad

Seal öelal käel ∴ ∴

Kái põrgu uhke ratsamees,
Las' lilled õitsevad!

∴ ∴ Neid vast näha oles ihanud

Mu armsam veel ∴ ∴

KAUGEL, KAUGEL...
=====

Kaugel, kaugel seal on minu kodu,

Kaugel tervisi saadan ma sul.

Üksi rändan ma võõramaa radu,

Pisar laugeil kui meelestud mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal

Tasa sosistas õrn tuulehoog.

Kurvalt kaebasid kajakad rannal,

Vaikselt vulises vahune voog.

Vaikseks jäänud on tormine meri,

Vaikseks jäänud on kallima rind.

Üle lageda vete vaid kajab,

Kurb ja igatsev sõduri laul.

N O O R U S L A U L.

Venned, tehkem puhtaks hääled,
laskem laulud kólama;
ja andkem hoogu heli peale,
noorus peab ju elama!

Refr. Kes võib noorust, noorust keelata,
kui ta tahab, tahab hõisata!?
Kes võib noorust, noorust keelata,
kui ta tahab, tahab hõisata!?

Iga mure, mis meil peal on,
murduma peab lauluga;
aeksalt võtkem laulu-lõbu
tõke, mis peab vaba meest!
Refr. Kes võib noorust,ja.n.e.

Neiud, meile laulud looge,
nii on kaunis elada;
rõõmukarikast me joome
puhast õnne korraga.
Refr. Kes võib noorust, ...ja.n.e.

Kevade võib mõõda minna,
sinna parata ei saa;
aga laul, mis tuksub rinnas,
alati võib kólada.
Refr. Kes võib noorust, ...ja.n.e.



LEPALIND

Lenda, lenda lepalind,
Viimast kord veel palun sind,
Lenda üle suure, laia vee,
Sinna, kus minu kallike!

Lenda kiirel lennul sa,
Teda minu poolt tervita.
Kui ta küsib, mis ma teen?
Ütle, teda ootama jään!

Ütle, et ta ei kurvastaks,
Ütle, et ta nutma ei jääks!
Ehk küll kaugel, kaugel viibin ma,
Tulen tagasi ma võitjana.

Sinu silmad on kui öö,
Ära õnnetuks mind tee!
Nõnda laulis väike lepalind
Kui ta tervitas, mu kallim sind.



KUI LAPSENA-LUSTILA

valssi-laul.

Kui lapsena lustina luhal,
Ma mängisin kaskede all.
Siis oli mu süda nii puhas,
Kui allika vete kristall.

Maailma ja sära mu silmas,
Kõik süütu ja puhas mul näis,
Ma ei teadnud et oelust maailmas,
On kaunimad hinged'ki täis.

Kui mesilind jalast mind nõelas,
See oli mu ainuke hoop.
Kui Ema mind osavalt põetas,
Ja terveks sai haavatud hoop.

Mu lapsepõlv läinud ju mööda,
Nüüd valust on lõhkemas rind.
Ei ema'kse oskus nüüd suuda,
Meid haavadest päästa kül viil.



KUI MINA MIHKLI-LAADALT TULLI...

Kui mina mihklilaadalt tuli,
siis mina ähsti purjus olli,
Kui mina mihklilaadalt tuli,
siis mina hästi purjus olli,

Säält mina ostse suure pulli,
tugeva ja hinnalt kalli
Säält mina ostse suure pulli,
tugeva ja hinnalt kalli,

Sõitsin sõori kulle alla,
mul polnd pulli anammolla;
Sõitsin sõori kulle alla,
mull polnd pulli anam olla,

Sarved seisid paelte sees,
hobu lõotsutas mul ees,
Sarved seisid paelte sees,
hobu lõotsutas mul ees.

Oh, mina vilets, oh mina vaene,
mis mulle ütleb kodus naine?!
Oh, -mina vilets, oh mina vaene;
mis mul ütleb kodus naine?!

Naine võttis toobripuu,
lõi mul katki pihaluu,
Naine võttis toobripuu.
lõi mul katki piha-luu.

ÕLLEPRUULIJA.

Ma lõbus õllepruulija,
hóissa, hóissa!
Ma pruulin õlut lauluga,
hóissa, hóissa!
Kui õlu vaadis vahutab,
hóissa, hóissa,
siis tean, et varsti äa valmis saab;
siis juua saab, jah, juua saab!
Mind õlu alati kosutab,-
joon kõikide terviseks ma,...juhhei!

KAUGEL SINUST JA KODUMAAST.

Kaugel sinust ja kodumaast,
Kaugel võitluste teel,
Kaugel kodust - mu noorusraast
Olen võitlemas veel.
Oota, kallim, oh oota sa
Kaugelt tervitan sind!
Millal tulen, ei tea ju ma,
Seob võitlus veel mind!

Kevad kaasa ju õisi toob
Ja lõhnab nüüd niit,
Tuju rindõlgi üüeks loob,
Laulan armsamad viit:
Oota, kallim, oh oota sa,
Kevad lohutab sind!
Millal tulen ei tea ju ma,
Seob võitlus veel mind!

Olen punkris või rünnakul,
Ikka meenud sa mull',
Vaibund lahingu marutuul -
Laulan jällegi sull':
Oota, kallim, oh oota sa,
Tulen vaatama sind!
Millal tulen, ei tea ju ma,
Seob võitlus veel mind!

Kord väsivad vaenu-käed
Ja meile jääb võit!
Saabub helgelt see õnnepäev -
Algab koju mul sõit.
Sinu juurde siis lenden ma,
Iial enam ei lä'e!
Õnne naudime sinuga,
Su juurde ma jään!



KAUNIMAD LAULUD PUHENDAN SULL',

Kaunimad laulud puhendan sull',
Vanematest armastatud kaallis kodumaa!
Võimsasti tuksub süda siis mul,
Kui sulle laulan, nu isamaa!
Taevasse tõuseb tugev laulu hää!
Südane põhjast vainustuse väel,
Pühamaks paigaks oled null' ikka,,
Kuni veel süda tuksub mul sees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul;
Õitsegu, kasvagu kodumaa!

Priiuse päike paistab ne maal,
Rusujatest vabastatud Kalevite ra'al!
Orjuse kütked purustud naas,
Muistne priius neil jälle käes!
Särana lõonud kodupinnal koit,
Eestinaa taevas vabaduse loit.
Paremad päevad paistna neil jäävad,
Kaunimad ajad ootavad ees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul:
Õitsegu, kasvagu kodumaa!.



"Porilaste marsi" viisil

KALJUVALD MU ISAMAA.

Kaljuvald mu isamaa	Sest teda kaitseb kaljuvaim
Ja Virumeri tema vaim	Ja taevaväed.
Ja taevas tema kaitsevall	Hoolsasti rahvas
Sest elagu ja kosugu	Edasi püüab,
Ja jäägu seisma tormides	Lootuses kindel,
Kus seisnud ta.	Roomulaulul hüüab:
Tormides on seisnud ta	Edasi, jah edasi!
Ja saatust valju vaimuga	Kui kõik on tühimata
Ta vastu olnud armuta,	tool,
Kuid seisma jäänd ja	Siis lõpp on ööl.
seisma jääb,	Lõpp on ööl!
Elagu! isamaale rõõmul kõlab keel.	
Meil õnne koit on eel!	
Säält kerkib vaimu õige valgustus	
Ja kaljuvalla isamaale vabadusi.	

KUI KODUNT KORD LAIA MAAILMA.

Kui kodunt kord laia maailma
Ma astusin sügiseööl,
Siis pisar ju paisus mu silma,
Kurb oli mu süda ja meel,
Ma neidu veel kord hoitsin hõlmas,
Tal tasa siis värises rind...
Ja nüüdki veel kajab mu kõrvus
Kuis lausus ta: "Armastan sind!"

Mu jalg laias ilmas ju rändab
Kull mõndagi aega nii veel.
Su poole mu igatsus lendab,
Kas ihkab sind minugi meel?
Mu neiu, kuis oled sa ilus,
Kui tasa sul väriseb rind.
Ma kuulan sind sügise-vilus,
Et lausuks veel: "Armastan sind!"

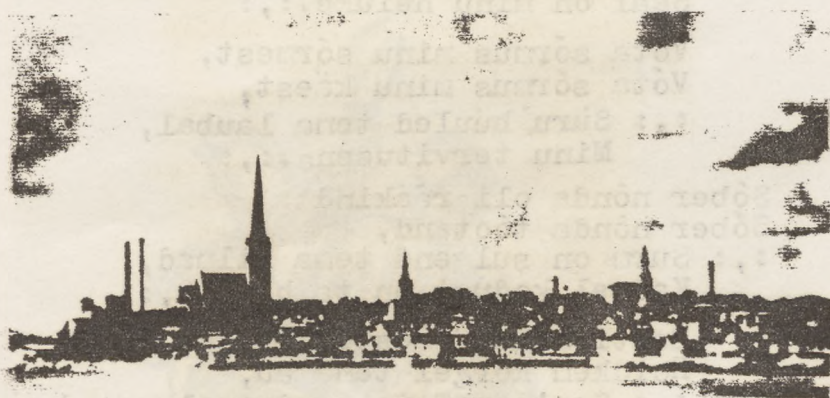
LÄÄNEMERE LAINED.

Sääl, kus Läänemere lained laksuvad,
Sääl, kus tuuled, tormid aina puhuvad...
:,:Sääl, kus valge maja, valge nagu luik;
Sääl on minu kodu, saal mu sünnipaik:,:

Mäletan, kui olin alles poisike,-
Mõtlesin, et lähen ära kaugele...
:,:Nüüd on aastad läinud, vanaks olen saand
Lapsepõlvekodu meeles ikka mul.:,:

Vanemad mul puhk'vad ammu mulla all,
Kallin neiu viibib teise rinna naa'l...
:,:Ma pean ilmas üksi ringi randama,-
Ainult kask on jäänud truuks mul surmani.:,:

Tahaksin veel ükskord koju jõuda ma,
Vana kase alla heita puhkama.
:,:Vana kase kohin mulle jutustab,-
Ammu möödunud aegu meelde tuletab.:,:





KAUGEL IDAS.

Kaugel idas paksus metsas

Seisab sõdur valvel sääl

∴: Oma langend sõbra kõrval

Keda tabanud on surma kuul∴:

Sosistavad sõbra huuled∴:

Sõber võõrsilt koju saa!

∴: Näed sa jälle vaba Eestit,-

Saabud kodunäale ka!∴:

Kodu Eestis, keset küla

Seisab väike majake

∴: Aed , kus õitsvad roosid nelgid,-

Sääl on minu neiuke∴:

Võta sõrmus minu sõrmest,

Võta sõrmus minu käest,

∴: Süru huuled tema laubal,

Minu tervitusena∴:

Sõber nõnda oli rääkind

Sõber nõnda töötand,

∴: Surm on sulgend tema silmad,

Kaugel kodust on ta haud∴:

Eesti mehed, Eesti naised,

Hoidken kõrgel tema au,

∴: Sest et Teie eest ta langend,

Kaitsnud Eesti vabadust∴:

TEID ME TERVITAME KODUMAA MET SAD.

Teid me tervitame, kodumaa metsad,
kaunid kodumaa järved, jõed!
Lokkamas kus viljapõllud,
põllumeest kus kündmas näed.

Me vaprad põhjamaa pojad
ja julged võitlejad;
:: Me vabad kodumaa loojad
ja poisid vahvamad:::

Meil alles on põhjamaa neiud,
kelle karge ilu võlub meid;
kelle silmis oleme leidnud
naeratust, ootust vaid.

Me vaprad põhjamaa...

Kallis emakene meeles meil on ikka,
kuigi kodus polnud see vast nii;
ei me unusta sind eales,-
sa me juures sureski.

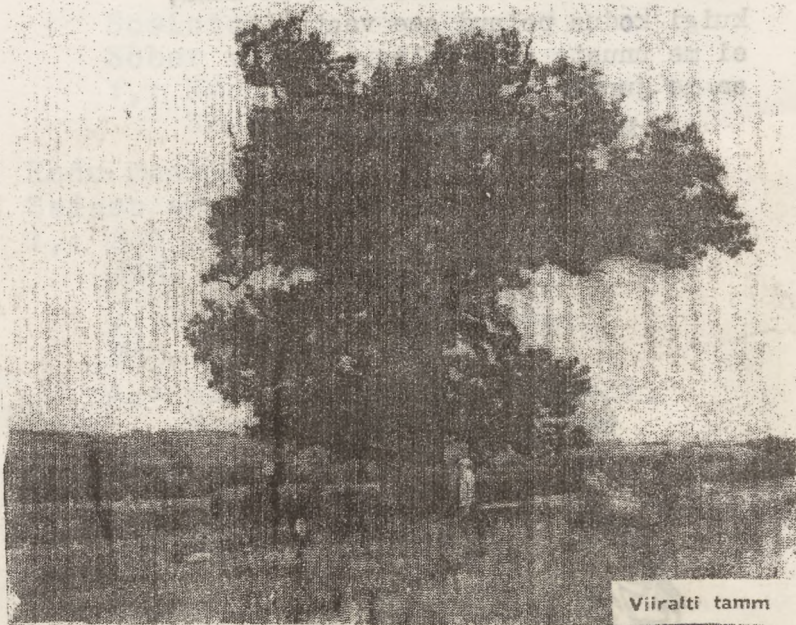
Me vaprad põhjamaa...



M U T A M M E D K O D U M A A L I .

Mu tammed, mu kodumaa tammed, teie pääle mõtlen ma!
E i näinud teid kaua pole, ei näha vist iialgi saa.
Nüüd mühab maru te' ladvus ja torm käib üle maa;
Mu tammed, taevas võtku teid vägevalt varjata!

Ja põhjamaa poegade süda peab kindel olema,
Just nagu kodumaa tammed, kui torm käib üle maa.
Kui tammed, seisate tormis ma tahaksin näha teid,-
Kus võitlete tormi vastu ja taevasse tõstate päid.



Viiratti tamm

Rändur seisata ja mõtle nendele!

Selliseid pealkirju võisime lugeda nii mitmelgi Vabadussõjas langenud sõdurite mälestussambal meie kodumaal. Tänu Erik Eesti rahvas püstitas need välised mälestusmärgid nende eesti meeste austamiseks ja mälestuseks, kellele Vabadussõda 1918—1920 jäi viimseks võitluseks. Kui Eesti vabadus oli uuesti ohustatud, olid need mälestussambad meie rahvusliku enesetunde avalduse kohtadeks, eriti meie kasvavale noorsoole. Meenutagem vaid Vabadussõjas langenud koolilõpilaste mälestussammast Tallinnas.

Eestit haaranud okupatsiooni võim on nüüd halastamatult purustanud ja hävitanud meie langenud võitluskaaslastele püstitatud mälestussambad, kuid võimsam mälestussammas — monument, mis kunagi on püstitatud, see püsib ja seda ei suuda purustada ning hävitada ükski okupatsiooni võim, vägivald ja terror. See on armastus. Eesti ema ja kogu Eesti rahva armastus oma langenud poegadele — ing mälestus nende kangelasstegudest on suurim vaimne monument. Eesti ema ja eesti rahva südames ja sealt ei eemalda seda ükski võõras võim, vaid see on püsiv ja kantakse edasi järgnevatel põlvkondadel. Meie võime olla kindlad, et see armastus leiab uuesti välise vormi materjalsete mälestussammaste või monumentide näol langenud poegadele meie vabal kodumaal.



Raskeks lõugiks iga eestlase hinge oli mälestussammaste lõhkumine punaste poolt

